

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 29 maja 2024 r.

UH.8361.231.2023
ZPO

„SPOŁEM” POZNAŃSKA
SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW
W POZNANIU
ul. 27 Grudnia 13
61-737 POZNAŃ

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę „SPOŁEM” POZNAŃSKA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW W POZNANIU, ul. 27 Grudnia 13, 61-737 POZNAŃ, NIP: 7770000991, karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1, 2 i 4 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu przeprowadzili w dniach od 20 do 27 września 2023 r., kontrolę w sklepie SPOŁEM nr 611, os. Rusa 130, 61-245 Poznań, prowadzoną przez „SPOŁEM” POZNAŃSKA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW W POZNANIU, ul. 27 Grudnia 13, 61-737 POZNAŃ, NIP: 7770000991. W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie przepisów ustawy, w tym m.in. prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorcę informacji o najniższej cenie z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki dla 10 towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonych cenach oraz prawidłowość podania ceny tych towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Stwierdzono nieprawidłowości w odniesieniu do wszystkich 10 skontrolowanych partii towarów, co do których przedsiębiorca komunikował obniżkę, tj.:

1. **Twaróg półtłusty a`250 g, SM Mlekoop w Grajewie – z datą należy spożyć do 5.10.2023 r. - Towar z krótkim terminem przydatności do spożycia.**
Nie uwidoczniono informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 4 ustawy.
2. **Mleko wiejskie świeże 3,2 % tł. a`1 l, OSM w Piątnicy – z datą należy spożyć do 4.10.2023 r. - Towar z krótkim terminem przydatności do spożycia.**
Nie uwidoczniono informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 4 ustawy.
3. **Sok warzywny Pomidor a`330 ml, Zakład przetwórstwa owocowo-warzywnego Kotlin Sp. z o.o.,**
Na etykiecie w/w towaru umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”. Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.
W toku kontroli stwierdzono różnicę uwidocznionej najniższej ceny z 30 dni przed obniżką w materiale reklamowym (gazetka) w stosunku do ceny znajdującej się na etykiecie w/w towaru w kontrolowanym sklepie, tj.:
Najniższa cena z 30 dni przed obniżką :
- Cena w gazetce - 2,39 zł,
- Cena na wywieszce w sklepie: 3,50 zł.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy.
4. **Kapusta zasmażana a`480 g, „Provitus” Dąbrowscy Malesa Sp.j.,**
Na wywieszce cenowej podano informację o cenie jednostkowej, która była obliczona do masy podanej na wywieszce cenowej, a nie do faktycznej masy towaru podanej na opakowaniu.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy.
Na etykiecie w/w towarów umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.
5. **Ketchup łagodny a`480 g, Pudliszki Sp. z o.o.,**
uwidoczniona cena sprzedaży (cena obniżona) była wyższa niż najniższa cena w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy.
Na etykiecie w/w towarów umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.
W toku kontroli stwierdzono różnicę uwidocznionej najniższej ceny z 30 dni przed obniżką w materiale reklamowym (gazetka) w stosunku do ceny znajdującej się na etykiecie w/w towaru w kontrolowanym sklepie, tj.:
Najniższa cena z 30 dni przed obniżką :
- Cena w gazetce – 4,39 zł,
- Cena na wywieszce w sklepie: 6,45 zł.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy.
6. **Dżem truskawkowy a` 280 g, Herbapol-Lublin S.A.**
Na etykiecie w/w towaru umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.
Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.
W toku kontroli stwierdzono różnicę uwidocznionej najniższej ceny z 30 dni przed obniżką w materiale reklamowym (gazetka) w stosunku do ceny znajdującej się na etykiecie w/w towaru w kontrolowanym sklepie, tj.:

Najniższa cena z 30 dni przed obniżką :

- Cena w gazetce – 3,99 zł,
- Cena na wywieszce w sklepie: 6,45 zł.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy.

7. Napój gazowany Krzyś o smaku gruszkowym a`1,25 l, Jurajska S.A.

Na etykiecie w/w towaru umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

W toku kontroli stwierdzono różnicę uwidocznioną najniższej ceny z 30 dni przed obniżką w materiale reklamowym (gazetka) w stosunku do ceny znajdującej się na etykiecie w/w towaru w kontrolowanym sklepie, tj.:

Najniższa cena z 30 dni przed obniżką :

- Cena w gazetce – 1,49 zł,
- Cena na wywieszce w sklepie: 4,19 zł.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy.

8. Ciastka Jeżyki a`140 g, Colian Sp. z o.o.,

Na etykiecie w/w towaru umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

9. Paluszki Junior a`180 g, Lajkonik Snacks Sp. z o.o.

Na etykiecie w/w towaru umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

10. Tęczowe żelki Zozole super kwaśne a`75 g, Mieszko S.A.

Na etykiecie w/w towaru umieszczono niepełne sformułowanie odnoszące się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. „min. cena 30 dni”.

Powyższe stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, *„w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”.*

Natomiast art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że: *„w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”.*

Art. 4 ust. 4 ustawy stanowi, iż *„W przypadku towarów, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub mają krótki termin przydatności, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się informację o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki, z zastrzeżeniem że terminy, o których mowa w ust. 2 i 3, nie mają zastosowania.*

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.*

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 29 kwietnia 2024 r. znak UH.8361.231.2023 (doręczonym 2 maja 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej

sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona postępowania pismem z dnia 9 maja 2024 r. (data wpływu: 20 maja 2024 r.), przedstawiła stanowisko w sprawie.

Strona postępowania wskazała, że w przypadku naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy, tj. podanie informacji o cenie jednostkowej, która była obliczona do masy podanej na wywieszce cenowej, a nie do faktycznej masy na opakowaniu, nieprawidłowość została niezwłocznie usunięta przez stronę w toku czynności kontrolnych.

W piśmie strona odniosła się również do stwierdzonego naruszenia art. 4 ust. 2 ustawy, tj. niepełnego sformułowania odnoszącego się do najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tj. "min. cena 30 dni". Zdaniem strony ustawa nie wskazuje dokładnej treści sformułowania jakie ma znajdować się na materiałach reklamowych czy etykietach przy wskazaniu tej ceny. Jednakże biorąc pod uwagę wyjaśnienia Prezesa UOKiK oraz wytyczne wskazane przez kontrolujących, ww. informacja została niezwłocznie zmieniona.

Ponadto strona podniosła, że nie zgadza się z zarzucaną nieprawidłowością dot. naruszenia art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy, tj. różnicy ceny z 30 dni przed obniżką w materiale reklamowym (gazetka) w stosunku do ceny znajdującej się na etykietach towaru, zaznaczając jednocześnie, że ustawa nie posiada zapisów regulujących sytuację, w których sieć sklepów prowadzi jednolitą promocję cenową oraz, że w stanowisku UOKiK w tej sprawie również nie został wskazany sposób postępowania.

Strona postępowania odniosła się również do stwierdzonego w toku kontroli naruszenia art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy, tj. uwidocznienia ceny sprzedaży (ceny obniżonej), która była wyższa niż najniższa cena w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wyżej wskazane stanowisko, strona argumentuje m.in. tym, że ceny promocyjne ustalane są na podstawie aktualnych cen zakupu, w związku z czym ceny towarów zmieniają się codziennie. Ponadto Spółdzielnia zaznacza, że nie prowadzi polityki sprzedawania towarów poniżej ceny zakupu z wyłączeniem produktów objętych polityką niemarnowania żywności. Cena ta jest również uwzględniana przy podawaniu najniższej ceny z 30 dni przed obniżką.

Odnosząc się do naruszenia art. 4 ust. 4 ustawy, tj. nie uwidocznienia informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki strona wskazała, że w ustawie nie zawiera definicji towarów, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub mają krótki termin przydatności. W związku z tym, Spółdzielnia nie zgadza się z twierdzeniem, że nie uwidoczniono informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki z uwagi na to, że dla kontrolowanych produktów nie było przesłanki do realizacji tego obowiązku.

W związku z powyższym, w piśmie Spółdzielnia wniosła o „przeprowadzenie postępowania dowodowego z dokumentów i zeznań świadków oraz o odstąpienie od wymierzenia kary finansowej i umorzenie postępowania administracyjnego”.

W toku postępowania Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zważył, że materiał dowodowy z dokumentów został w sprawie należycie i wyczerpująco zebrany, a jako taki stanowi podstawę do wydania decyzji administracyjnej, natomiast wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków, uznać należy za niemający znaczenia dla sprawy.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej z urzędu wziął pod uwagę normę zawartą w ww. przepisie i po dokonaniu subsumpcji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 Kpa. W sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył 4 ust. 2 ustawy w przypadku 8 z 10 skontrolowanych towarów oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 5 z 10 skontrolowanych towarów a także art. 4 ust. 4 ustawy w przypadku 2 z 10 skontrolowanych towarów, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką, co powinno przybrać postać rzetelnego i jednoznacznego komunikatu. Pominięcie w tym komunikacie którejkolwiek ze składowych dyspozycji art. 4 ust. 2 ustawy, odczytywane być musi jako naruszenie prawa konsumenta do informacji. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie towarów, umożliwiają konsumentowi ich porównanie, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 7 września 2023 r. znak UH.8360.231.2023, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi

administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)". Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało"). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art. 4 ust. 1, 2 i 4 ustawy w sytuacjach wyżej wskazanych. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającą ich porównanie.

Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazuje, że w przypadku nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w trybie art. 6 ust. 1 ustawy, wysokość kary jest obligatoryjnie ustalana zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu znacznym. Przedsiębiorca naruszył 4 ust. 2 ustawy w przypadku 8 z 10 skontrolowanych towarów oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy w przypadku 5 z 10 skontrolowanych towarów, a także art. 4 ust. 4 ustawy w przypadku 2 z 10 skontrolowanych towarów. Celem przepisów ustawy jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wysokości zastosowanej obniżki ceny. Dlatego stwierdzone w niniejszej sprawie naruszenia w sposób istotny naruszają interes konsumenta. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 7 września 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku

kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona potencjalnie mogła uzyskać takie korzyści, ale także ponieść stratę. Strona w swoim stanowisku wskazała, iż nie odniosła żadnych wymiernych korzyści związanych z wystąpieniem nieprawidłowości, poniosła natomiast koszty związane z uniknięciem takich sytuacji w przyszłości.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów i przychodu strony, wskazaną przez stronę w piśmie z dnia 8 maja 2024 r. (przekazany drogą elektroniczną w dniu 9 maja 2024 r.).

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku, należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wemtu-Kędra